

**LBRIS**

We know  
books

Nicolae BALTEȘ

Ruxandra Maria PAVEL (CONSTANTIN)

# **Analiza și diagnosticul echilibrului financiar**

## **Studiu empiric: industria HoReCa**



## CUPRINS

## CAPITOLUL I

**ECHILIBRUL FINANCIAR – MĂSURA EFICIENȚEI**

<b>ACTIVITĂȚII ENTITĂȚII ECONOMICE</b> .....	9
1.1. Abordări conceptuale privind echilibrul financiar.....	9
1.2. Situațiile financiare anuale - sursa informațiilor necesare aprecierii echilibrului financiar.....	23
1.3. Indicatori clasici privind aprecierea echilibrului financiar.....	28
1.3.1. Situația netă.....	29
1.3.2. Fondul de rulment.....	30
1.3.3. Necesarul de fond de rulment.....	35
1.3.4. Trezoreria netă.....	36
1.4. Studiu privind diagnosticarea echilibrului financiar prin indicatori clasici la entități economice aparținând industriei HoReCa listate la Bursa de Valori București.....	38
1.4.1. Evoluții ale indicatorilor clasici de echilibru financiar.....	38
1.4.2. Evoluții ale ratelor de finanțare - expresia echilibrului financiar.....	43

## CAPITOLUL II

**INFLUENȚA MODIFICĂRII POZIȚIEI FINANCIARE  
ASUPRA ECHILIBRULUI FINANCIAR**

<b>AL ENTITĂȚII ECONOMICE</b> .....	47
2.1. Delimitări conceptuale privind poziția financiară a entității economice.....	47
2.2. Indicatori clasici de evaluare a poziției financiare.....	49
2.2.1. Indicatori ai structurii financiare.....	49
2.2.2. Indicatori ai situației financiare.....	51
2.3. Studiu privind influența modificării poziției financiare asupra echilibrului financiar la entități economice aparținând industriei hoteliere și a restaurantelor (HoReCa), listate la Bursa de Valori București.....	55
2.3.1. Evoluția structurii financiare.....	55
2.3.2. Interdependența lichiditate-îndatorare.....	59

**CAPITOLUL III**

<b>INFLUENȚA INDICATORILOR DE PERFORMANȚĂ FINANCIARĂ ASUPRA ECHILIBRULUI FINANCIAR .....</b>	<b>73</b>
3.1. Delimitări conceptuale privind performanța financiară a entității economice .....	73
3.2. Indicatori de evaluare a performanței financiare .....	76
3.3. Studiu privind influența modificării indicatorilor de performanță financiară asupra echilibrului financiar la entități economice aparținând industriei hoteliere și a restaurantelor (HoReCa), listate la Bursa de Valori București .....	81
3.3.1. Evoluții ale fluxurilor de numerar .....	81
3.3.2. Model econometric privind determinarea corelației capacitate de autofinanțare – fond de rulment .....	85
3.4. Studiu privind interdependența ciclu de conversie a numerarului - rentabilitate - echilibru financiar .....	92
3.5. Studiu privind interdependența lichiditate – solvabilitate - îndatorare – rentabilitate - echilibru financiar .....	103

**CAPITOLUL IV**

<b>EVALUAREA ECHILIBRULUI FINANCIAR PRIN INDICATORI MODERNI PRIVIND CREAREA DE VALOARE .....</b>	<b>115</b>
4.1. Delimitările conceptuale privind indicatorii moderni de creare de valoare .....	115
4.1.1. Valoarea economică adăugată- Economic Value Added (EVA) .....	115
4.1.2. Valoarea adăugată de piață- Market Value Added (MVA) .....	117
4.2. Studiu privind evaluarea echilibrului financiar prin indicatori de creare de valoare la entități economice aparținând industriei hoteliere și restaurantelor (HoReCa), listate la Bursa de Valori București .....	117
4.2.1. Evoluții ale indicatorilor moderni de creare valoare .....	117
4.2.2. Interdependența fond de rulment - valoare economică adăugată .....	122

**CAPITOLUL V**

<b>INFLUENȚA MODIFICĂRII INDICATORILOR SPECIFICI PIEȚEI DE CAPITAL ASUPRA ECHILIBRULUI FINANCIAR .....</b>	<b>131</b>
5.1. Delimitările conceptuale privind piața de capital .....	131
5.2. Indicatori specifici pieței de capital .....	132
5.2.1. Raportul preț – câștig - Price Earnings Ratio (PER) .....	133
5.2.2. Rata valorii de piață - Price to book value (PBV) .....	133

5.2.3. Randamentul dividendului (Dividend Yield - DIVY) .....	134
5.3. Studiu privind evoluția performanței financiare prin indicatori specifici pieței de capital și influența modificării acesteia asupra echilibrului financiar la entități din industria hotelieră și a restaurantelor (HoReCa), listate la Bursa de Valori București.....	135
5.4. Capital asset pricing model (CAPM) privind optimizarea portofoliului de titluri financiare.....	140

## CAPITOLUL VI

<b>RISUL DE INSOLVENȚĂ – CONSECINȚA DEZECHILIBRULUI FINANCIAR .....</b>	<b>153</b>
6.1. Delimitări conceptuale privind riscul de insolvență.....	153
6.2. Modelele consacrate de estimare a riscului de insolvență.....	155
6.3. Studiu privind evaluarea riscului de insolvență la nivelul societăților din industria hotelieră și a restaurantelor (HoReCa), listate la Bursa de Valori București.....	161
6.3.1. Riscul de insolvență evaluat prin modelul Altman .....	163
6.3.2. Riscul de insolvență evaluat prin modelul Springate.....	163
6.3.3. Riscul de insolvență evaluat prin modelul Fulmer .....	164
6.3.4. Riscul de insolvență evaluat prin modelul Creditului Comercial Francez .....	165
6.3.5. Riscul de insolvență evaluat prin modelul Taffler.....	166
6.3.6. Riscul de insolvență evaluat prin modelul Gheorghe Băileșteanu .....	166
6.4. Model econometric privind corelația risc de insolvență - versus echilibru/ dezechilibru financiar .....	168

<b>BIBLIOGRAFIE.....</b>	<b>177</b>
--------------------------	------------

## CAPITOLUL I

### ECHILIBRUL FINANCIAR – MĂSURA EFICIENȚEI ACTIVITĂȚII ENTITĂȚII ECONOMICE

#### 1.1. Abordări conceptuale privind echilibrul financiar

Conceptul de echilibru financiar este frecvent utilizat în literatura de specialitate economică, dar, din cauza schimbărilor frecvente care apar în activitățile financiare și economice, precum și în cele sociale, putem spune că nivelul de cunoaștere și starea analizei acestui concept înregistrează o rată rapidă de uzură morală.<sup>1</sup>

Întrebările la care vom încerca să răspundem în acest subcapitol sunt: De unde provine cuvântul „echilibru” și în ce domenii este întâlnit?; Când și-a făcut apariția conceptul de echilibru în analiza financiară?; Ce semnifică echilibrul financiar la nivelul economiei naționale?; Ce se înțelege prin echilibru financiar la nivelul unei entități economice?; Definiții privind echilibrul financiar al unei entități economice întâlnite în literatura de specialitate și care este cea mai relevantă și cuprinzătoare?

Termenul de echilibru provine din limba latină de la cuvântul „aequilibrium”, (astfel tradus „aegus” înseamnă egal; și „libra” care înseamnă balanță), desemnând egalitatea între două mărimi măsurabile și vizează concordanța între elementele interdependente și toate variabilele activității sociale și economice.

Ca noțiune generală, prin echilibru se înțelege starea de cumpănire a două mărimi una față de cealaltă, iar prin echilibrare, acțiunea de a aduce sau de a menține starea de cumpănire.<sup>2</sup>

---

<sup>1</sup> Miron, V.C.I. (2015), *Financial position and its relevance to stakeholders*, Annals of the „Constantin Brâncuși” University of Târgu Jiu, Economy Series, Issue 2/2015, pp. 356-365.

<sup>2</sup> Gheorghe, Ana (2001), *Finanțele și politicile financiare ale întreprinderilor*, Editura Economică, București, p. 297.

În diferite domenii ale științei, conceptul de echilibru are interpretări specifice. Astfel, noțiunea de echilibru a fost utilizată la începuturi în științele naturii și mai apoi în științele economice. În Enciclopedia Științelor Naturii<sup>3</sup> echilibrul este definit ca: „stare macroscopică a sistemelor materiale (corpuri capabile de transformări), ce se formează sub acțiunea reciprocă a unor forțe externe, respectiv interne, stare ce rămâne invariabilă în timp” sau ca „starea de repaus, staționară a unui corp, moment al stabilității sistemelor dinamice”.

În Dicționarul Enciclopedic, echilibrul economic este definit ca „starea de concordanță între elementele interdependente și toate variabilele necesare a fi corelate ale activității economice și sociale [...]. Rezultă dintr-un sistem determinat de raporturi între factori tehnici, economici și social-politici, care asigură stabilitatea prețurilor prin corespondența dintre cerere și ofertă, dintre cheltuieli și venituri, dintre circulația mărfurilor și cea a banilor, dintre dinamica locurilor de muncă, pe de o parte, și creșterea numerică și pregătirea forței de muncă, pe de altă parte, echivalența dintre nivelul economiilor și cel al investițiilor.”<sup>4</sup>

Revizuirea conceptului și ideea de echilibru a unui sistem, în Dicționarul Enciclopedic Matematic,<sup>5</sup> este definit ca „o abilitate a unui sistem în mișcare care să se abată de la o anumită mișcare la variații mici ale poziției inițiale de sistem într-un fel sau altul.”<sup>6</sup>

Noțiunea de echilibru este privită ca o egalitate între două mărimi cuantificabile fiind utilizată pentru desemnarea diferitelor stări la nivel macroeconomic, mezoeconomic, cât și la nivelul microeconomic.

1. *Echilibrul macroeconomic* reprezintă situația spre care tind piețele (bunurilor și serviciilor, monetară, financiară, a muncii, națională etc.), în virtutea realizării corelațiilor dintre cererea agregată și oferta agregată. Echilibrul macroeconomic are la bază două mari teorii, respectiv, teoria clasică și neoclasică și teoria keynesiană.

<sup>3</sup> Enciclopedia Științelor Naturii, (1997) vol. 2, p. 212.

<sup>4</sup> \*\*\*Dicționar Enciclopedic (1996), vol. II, Editura Enciclopedică, București, p. 171.

<sup>5</sup> \*\*\*Dicționarul Enciclopedic Matematic (1984).

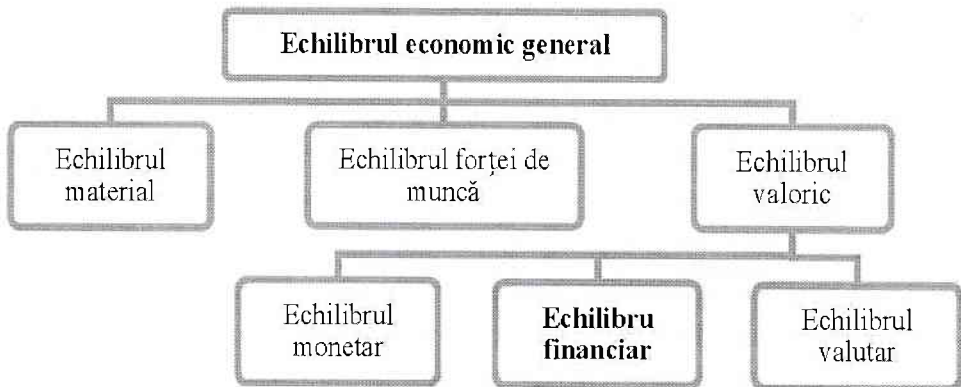
<sup>6</sup> Rymanov, Alexander (2014), *Corporate Financial Stability and its Liquidity: How Strong is the Connection?*, Middle-East Journal of Scientific Research 20 (9), ISSN 1990-9233, p. 1103.

Într-o societate, potrivit teoriei clasice și neoclase, acționează mecanisme elementare de schimb, iar producția națională se stabilește spontan, fiind necesar ca toți lucrătorii să fie angajați și totodată toate fondurile disponibile utilizate complet. Altfel spus, echilibrul economic se va realiza în acel moment când starea de ocupare a forței de muncă este totală, la nivel național.

Teoria keynesiană, care propune și corectează anumite erori ale teoriei clasice și neoclase, ia în calcul mai multe variabile și mai puține constante, fiind un model ce se bazează pe dinamica fluxurilor economice. Astfel, J.M. Keynes<sup>7</sup> propune ecuații de echilibru între venit, consum, investiții și economii.

Putem sintetiza că echilibrul economic general reflectă starea de concordanță relativă dintre diferitele laturi și procese ale activității economice, dintre efectele obținute și eforturile depuse pe baza cărora se asigură menținerea și dezvoltarea unei entități economice<sup>8</sup>.

Echilibrul economic general cuprinde mai multe forme, funcție de conținut și de modul de exprimare (figura 1.1).



Sursă: prelucrare proprie autori

**Figura 1.1:** Conținutul echilibrului economic general

<sup>7</sup> Keynes, John Maynard (2008). *The General Theory of Employment, Interest and Money*. Chapter 19.

<sup>8</sup> Gheorghe, Ana (2001), *Finanțele și politicile financiare ale întreprinderilor*, Editura Economică, București, p. 297.

*Echilibrul economic material* arată starea de concordanță relativă între cantitatea și calitatea producției și necesitatea de consum final și producție, sub aspect cantitativ, structural și calitativ.

*Echilibrul forței de muncă* presupune ca cererea să fie egală cu oferta de locuri de muncă disponibile.

*Echilibrul valoric* presupune concordanța relativă între diferitele structuri valorice ale rezultatelor economice, între acestea și eforturile depuse. Din punct de vedere valoric, există o multitudine de stări de echilibru care pot fi investigate, ca de exemplu:

- echilibrul monetar presupune relația dintre volumul de bunuri economice și cantitatea de monedă existentă pe piață;
- echilibrul financiar reflectă relația dintre sursele și necesitățile financiare ale entităților economice;
- echilibrul valutar presupune relația dintre încasările și plățile în valută.

2. *Echilibrul mezoeconomic* este reprezentat de relațiilor dintre economie și societate la un nivel intermediar între spațiul macroeconomic și spațiul microeconomic<sup>9</sup>.

Vorbim, așadar, despre echilibrul mezoeconomic când studiem echilibrul la nivel de sectoare de activitate economică (primar, secundar, terțiar), la ramurile activității economice (industrie, agricultură, transport, unitățile administrativ-teritoriale etc.), dar și referitor la grupuri de persoane cum ar fi: sindicate, asociații socioprofesionale etc.

3. *Echilibrul microeconomic*, potrivit profesorului Sichigea Nicolae,<sup>10</sup> este determinat de modul în care entitatea economică asigură utilizarea fondurilor atrase în patrimoniu, dar, în același timp, este condiționat și de macrosistem. Macrosistemul fixează prin legiferarea sistemului de finanțare și de creditare al economiei naționale, posibilitățile normale, deci legale, de procurare a fondurilor.

<sup>9</sup> Coase, R.H. (1938), *Some Notes on Monopoly Price*, Rev. of Econ. Stud. Vol. 5, p. 17.

<sup>10</sup> Sichigea, Nicolae (2016), *Curs Modulul I: Politica și managementul financiar operativ al firmei*, Universitatea din Craiova, Facultatea de Economie și Administrarea Afacerilor, Craiova, p. 18.

Este de menționat faptul că echilibrul financiar este un fenomen adesea analizat la nivelul macroeconomic sau chiar la nivel mondial.<sup>11</sup> Ne vom concentra, însă, atenția asupra echilibrului financiar la nivelul entităților economice, un echilibru financiar sănătos având consecințe pozitive asupra echilibrului financiar la nivel macroeconomic. Studii relativ recente<sup>12</sup> au arătat că monitorizarea și asigurarea echilibrului financiar la nivel macroeconomic poate conduce la o reducere a intervențiilor asupra politicilor fiscale ale unei țări, cu consecințe pozitive la nivel microeconomic.<sup>13</sup>

Echilibrul financiar microeconomic este o componentă dependentă a echilibrului financiar macroeconomic, având însă trăsături proprii, reguli proprii de stabilire și menținere. Ținând seama de aceste aspecte, echilibrul financiar al entității economice este definit de Sichea Nicolae<sup>14</sup> ca reprezentând starea de corespondență permanentă între dimensiunea nevoilor de resurse pentru asigurarea desfășurării normale a activității și posibilitățile de procurare ale acestora.

Importanța echilibrului financiar este evidențiată de către Fr. Quesnay în lucrarea „Tabloul economic” încă din secolul al XVI-lea, comparând circulația sângelui și activitatea economică: un organism viu are nevoie de circulația sângelui pentru asigurarea vieții și a mișcării continue, la fel, – pentru asigurarea și dezvoltarea relațiilor economice, o economie are nevoie de fluxuri financiare reclamate pentru realizarea acestor obiective<sup>15</sup> (Ivanciu, N.V., 1995, p. 29).

Reflecțiile asupra echilibrului financiar al unei entități economice și întrebările referitoare la cea mai potrivită structură financiară pentru o entitate economică, au început după cel de-al II-lea Război Mondial, fără însă

---

<sup>11</sup> Georgescu, George (2013), *The Global Financial Balance and Post-Crisis Sovereign Risk*, University Library of Munich, Germany, MPRA Paper no. 50772, pp. 1-20.

<sup>12</sup> Gennaro, Zezza, (2009), *Fiscal policy and the economics of financial balances*, European Journal of Economics and Economic Policies: Intervention, Edward Elgar Publishing, vol. 6(2), pp. 289-310.

<sup>13</sup> Miron, V.C.I. (2015), *Financial position and its relevance to stakeholders*, Annals of the „Constantin Brâncuși” University of Târgu Jiu, Economy Series, Issue 2/2015, pp. 356-365.

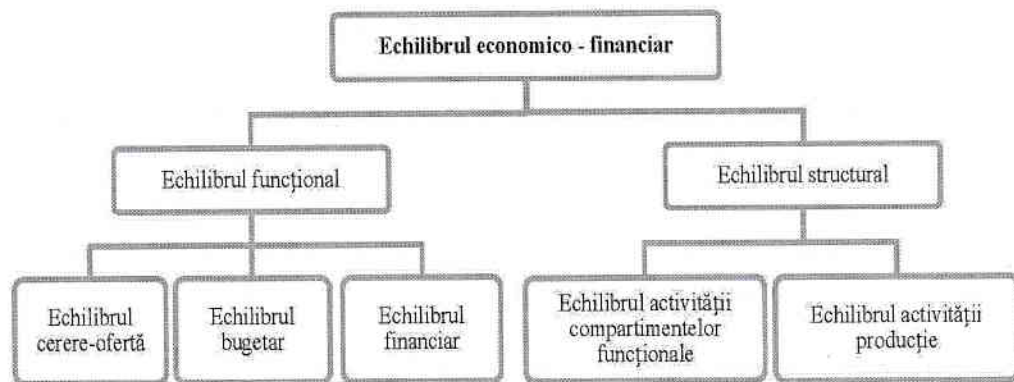
<sup>14</sup> Sichea, Nicolae (2016), *Curs Modulul I: Politica și managementul financiar operativ al firmei*, Universitatea din Craiova, Facultatea de Economie și Administrarea Afacerilor, Craiova, p. 18.

<sup>15</sup> Ivanciu, Nicolae-Văleanu (1995), *Istoria gândirii economice*, Editura Didactică și Pedagogică, București, p. 29.

a fi dezvoltat un model teoretic. După anul 1970, au apărut în mod concret teoriile privind echilibrul financiar al unei entități. Odată cu dezvoltarea economiei și a finanțelor și, prin urmare, a piețelor financiare, companiile au început să aplice tehnici mult mai complexe de finanțare. Astfel, conceptul de echilibru financiar a trebuit să fie modificat datorită complexității de finanțare a afacerii moderne.

Concepția patrimonială a echilibrului financiar al unei companii, o abordare dominantă a analizei financiare până în anul 1970, se axează pe confruntarea lichidității activelor cu exigibilitatea datoriilor curente. Astfel, din acest punct de vedere, echilibrul financiar al unei societăți este definit ca fiind capacitatea sa de a-și îndeplini obligațiile de subscriere cu active lichide.<sup>16</sup>

Echilibrul economico-financiar implică influența factorilor calitativi și cantitativi asupra formării și utilizării resurselor și eficienței activității entităților economice. Profesorul Mircea Muntean<sup>17</sup> ne prezintă schematic, în cartea sa, structura echilibrului economico-financiar la nivelul unei entități economice, astfel:



Sursă: prelucrare autori după Muntean Mircea, 2006, „Analiza echilibrului economico financiar al întreprinderilor comerciale”, Editura EduSoft, Bacău, p. 41

**Figura 1.2:** Conținutul echilibrului economico-financiar

<sup>16</sup> Achim, Monica-Violeta, Pop, Fănuța, Achim, Sorin (2008), *The analysis of financial equilibrium in the context of account globalization*, Annals of University of Craiova - Economic Sciences Series, 2008, vol. 1, issue 36, p. 228.

<sup>17</sup> Muntean, Mircea (2006), *Analiza echilibrului economico financiar al întreprinderilor comerciale*, Editura EduSoft, Bacău, p. 41.

**Echilibrul funcțional** este legat de concretizarea echilibrului structural, fiind exprimat prin echilibrul dintre cerere și ofertă, echilibrul bugetar și echilibrul financiar.

- Echilibrul dintre cerere și ofertă este o formă a echilibrului microeconomic între cererea și oferta de bunuri și/sau servicii și îmbracă forma echilibrului economic material;
- Echilibrul bugetar se determină prin bugetul de venituri și cheltuieli și evidențiază modul de formare, utilizare și administrare a resurselor financiare rezultate din activitatea desfășurată de entitatea economică;
- Echilibrul financiar exprimă modul de finanțare a activității entității economice pe baza corelațiilor rezultate din bilanț.

*Echilibrul structural* prezintă relațiile dintre compartimentele care contribuie la realizarea activității entității economice. Starea de echilibru structural „privește raporturile interne ale utilizării factorilor de producție și este stabilită pe elementele echilibrului funcțional.”<sup>18</sup>

În ce privește definiția echilibrului financiar, în literatura de specialitate, sunt mai multe definiții. Dănulețiu A.E.,<sup>19</sup> definește echilibrul financiar prin existența unor legături fiabile și puternice, reflectate printr-un sistem de corelații între necesarul de resurse financiare (care rezultă din aplicarea în practică a obiectivelor entităților), precum și acțiunile care sunt considerate a fi eficiente și practice, în scopul de a obține fondurile necesare, cu costuri și riscuri minime.

Miron Vasile C.I.<sup>20</sup> consideră că un echilibru financiar sănătos nu trebuie privit strict prin existența corelației între necesarul și existentul de resurse financiare, ci există un echilibru financiar numai atunci când această corelație se exprimă prin indicatori care se încadrează în limite normale.

<sup>18</sup> Muntean, Mircea (2006), *Analiza echilibrului economico financiar al întreprinderilor comerciale*, Editura EduSoft, Bacău, p. 40.

<sup>19</sup> Dănulețiu, Adina Elena (2006), *Determinarea stării financiare a întreprinderii prin analiza echilibrului financiar*, p. 487.

<sup>20</sup> Miron, V.C.I. (2015), *Financial position and its relevance to stakeholders*, Annals of the „Constantin Brâncuși” University of Târgu Jiu, Economy Series, Issue 2/2015, pp. 356-365.

Alți autori<sup>21</sup> definesc echilibrul financiar prin capacitatea unei entități economice de a face față în mod continuu obligațiilor față de creditori, rezultate din activitatea desfășurată, în scopul evitării riscului de insolvență.

Literatura de specialitate a consacrat ideea că echilibrul financiar al unei entități este adecvat atunci când acționarii și creditorii sunt remunerați în strictă corelație cu riscurile asumate.<sup>22</sup>

Ioan Aurel Giurgiu<sup>23</sup> consemnează că starea de echilibru financiar poate fi definită din două puncte de vedere diferite, dar nu opuse. Astfel, echilibrul financiar al companiei se poate aprecia prin corelația dintre nevoile de capital pe de o parte, și posibilitatea de a le obține, pe de altă parte.

Esența conceptului de echilibru financiar constă în existența unei stări de echilibru între nevoile de resurse financiare și posibilitățile de procurare ale acestora. Echilibrul financiar al companiei reflectă „egalitatea care ar trebui să prevaleze între resursele și cerințele de resurse, și anume, între venituri și cheltuieli.”<sup>24</sup>

În termenii unei definiții financiare, echilibrul financiar reprezintă egalitatea între resursele financiare și mijloacele economice, utile pentru a efectua operațiuni de afaceri și de marketing în termeni actuali și non-curent.”<sup>25</sup>

Pentru a putea aprecia echilibrul financiar, mai multe tipuri de „egalități” și „corelații” trebuie să fie luate în considerare, reflectate în antiteza dintre sursele financiare și mijloacele economice necesare pentru a desfășura activitatea de exploatare pe termen scurt și lung. Starea generală de echilibru înseamnă atât egalități și inegalități, fiecare cu o semnificație economică specifică.

<sup>21</sup> Pociovalisteanu, D.M., et. al. (2010), *Aggregate Dimensions Used In Carrying Out The Financial Balance Of The Economic Entity In Financial Vision*, The Annals of the „Stefan cel Mare” University of Suceava. Fascicle of The Faculty of Economics and Public Administration, Volume 10, Issue 1, pp. 125-134.

<sup>22</sup> Charreaux, G., (2012), *L'analyse financière*, article available at <http://gerard.charreaux.pagesperso-orange.fr/perso/articles/ANAF I87.pdf>.

<sup>23</sup> Giurgiu, Aurel-Ioan (1995), *Mecanismul financiar al întreprinderii*, Editura Dacia, Cluj-Napoca, p. 89.

<sup>24</sup> Onofrei, Mihaela (2004), *The Company's Finance*, Economic Publishing House, Bucharest, p. 246.

<sup>25</sup> Mihai, Ioan (1999), *Financial analysis*, Mirton Publishing House, Timișoara, p. 89.

Prin urmare, definițiile enumerate pot fi grupate în trei categorii:

1. Unii economiști consideră echilibrul financiar ca reprezentând un ansamblu de corelații ce iau naștere între resursele bănești, necesare îmfăptuirii anumitor obiective și acțiuni, pe de o parte, și posibilitățile de procurare a acestora, pe de altă parte.

2. O altă categorie consideră echilibrul financiar ca reprezentând o egalitate între două categorii de mărimi, aparținând sistemului financiar și care se regăsesc într-o interdependență reciprocă.

3. A treia categorie îmbină cele două definiții, considerând că echilibrul financiar exprimă corelațiile dintre necesitățile financiare și sursele de acoperire ale acestora.

În aprecierea situației financiare, echilibrul financiar al entităților economice a fost și rămâne o preocupare constantă a analiștilor financiari, cercetătorilor și utilizatorilor externi de informații furnizate de situațiile financiare anuale. Conceptul de echilibru financiar sugerează ideea de armonie între componentele unui sistem, respectiv sursele de finanțare ale unei entități economice și necesitățile lor de finanțare.<sup>26</sup>

O situație financiară bună se caracterizează prin capacitatea de a menține un nivel suficient de lichiditate în active pentru a asigura solvabilitatea societății. Acesta este considerentul pentru care una dintre preocupările fundamentale ale managerului financiar este controlul asupra echilibrului financiar al societății.

Din punct de vedere economic, evaluarea echilibrului financiar este legată de obiectivul principal, respectiv maximizarea valorii societății.

Obiectivul principal al echilibrului financiar este de a analiza pe de o parte, corelarea surselor financiare cu necesitățile de finanțare, iar, pe de altă parte, asigurarea că plățile se efectuează din încasări.<sup>27</sup> Practic, starea de echilibru financiar este doar o tendință, entitățile economice confruntându-se, adesea, cu starea de dezechilibru financiar.

<sup>26</sup> Balteș, Nicolae, Pavel, Ruxandra Maria (2016), *Study on appreciation of financial equilibrium in the companies listed on the Bucharest Stock Exchange*, 23rd International Economic Conference – IECS 2016, „The Competitive Economic and Social Environment of the International Market”, Universitatea „Lucian Blaga” din Sibiu.

<sup>27</sup> Miculeac, E.M. (2004), *Necesitatea și rolul asigurării echilibrului financiar*, Editura Dacia Europa Nova, Lugoj, p. 109.

În lucrarea „*Fondements de gestion financière-Manuel et Applications*”, autorii Corhay și Mbangala<sup>28</sup> evidențiază necesitatea echilibrului financiar, bazându-se pe principiul conform căruia investiția pe termen lung a companiilor ar trebui să fie finanțată din sursele cu caracter permanent.

Având în vedere evoluția normalizării în domeniul contabilității în România, putem distinge două metode de abordare a echilibrului financiar al entităților economice<sup>29</sup>.

*Metoda tradițională* existentă până în anul 1999, bazată pe formatul pe orizontală a bilanțului și centrată pe asigurarea unui echilibru financiar pe termen mediu și lung, determinat prin volumul activității exploatare, finanțare și investiții.

*Metoda modernă*, apărută după anul 1999, în contextul cerut de IAS/IFRS, bazată pe formatul vertical al bilanțului contabil și care oferă informații, în primul rând pentru elaborarea politicilor privind activitatea de exploatare. Politicile și strategiile privind activitatea financiară și de investiții se dezvoltă numai după ce acestea au fost soluționate cu privire la activitatea curentă. În noua viziune dată de IAS/IFRS, aprecierea stării de echilibru financiar la nivel patrimonial se realizează prin calculul fondului de rulment.

*Principalele reguli* ale echilibrului financiar<sup>30</sup>, caracteristice unei politici financiare moderate, constau în corelarea în timp a lichidității activelor și exigibilității pasivelor, astfel:

- pentru asigurarea echilibrului financiar pe termen lung, activele imobilizate trebuie să fie finanțate din capitalurile permanente;
- echilibrul financiar pe termen scurt se asigură atunci când activele curente sunt finanțate din datoriile curente.

---

<sup>28</sup> Corhay, Albert, Mbangala, Mapapa (2007), *Fondements de gestion financière-Manuel et Applications*. Editions de l'Université de Liège, p. 195.

<sup>29</sup> Achim, Monica-Violeta, Pop, Fănuța, Achim, Sorin (2008), *The analysis of financial equilibrium in the context of account globalization*, Annals of University of Craiova - Economic Sciences Series, 2008, vol. 1, issue 36, p. 230.

<sup>30</sup> Petcu, Monica (2009), *Analiza economico financiară a întreprinderii: probleme, abordări, metode, aplicații*, Ediția a 2-a revizuită, Editura Economică, București, p. 437.